

Зададе се по улицата голѣма вълна отъ хора. Тѣ се връщаха отъ *кинематографъ*. Между тѣхъ личеше високъ, едъръ господинъ, добре облеченъ и съ дигната кожена яка. Той вървеше бързо и гордо, безъ да обръща внимание на хората около себе си. Когато мина край бедната жена, гордиятъ господинъ се блъсна въ протегнатата ржка на жената.

Лампата падна на заледената улица и се разби на парчета. Тѣ разкъсаха последната надежда въ душата на бедната жена. „Извинявайте“ — каза студено богато облечения господинъ и си отмина.

Мнозина отъ мичувачитѣ се натрупаха около жената, нѣкои искаха да настигнатъ господина и да го заставятъ да плати лампата.

Между събралитѣ се имаше и две деца. Тѣ бѣха тръгнали да си купятъ съ подаренитѣ презъ коледнитѣ празници пари голѣма кожена топка.

— Бедна леличко, не плачи, каза момченцето, и подаде на жената всичкитѣ си приготвени за топка пари.

— Батко! извика момченцето съ свѣтнали отъ радостъ очи...

Дветѣ щастливи деца се изгубиха въ навалищата.

Хр. Спасовски

